Pomoc dzieciom z indyjskich slamsów

Sprawozdanie dla Darczyńców

Centrum Pomocników Mariańskich

CENTRUM POMOCNIKÓW MARIAŃSKICH
PRZY ZGROMADZENIU KSIĘŻY MARIANÓW

DZIELNICE NĘDZY W INDIACH – UZASADNIENIE ZBIÓRKI

W indyjskich dzielnicach nędzy wiele dzieci żyje w strasznych warunkach: brakuje im jedzenia, opieki medycznej, często nie mogą uczęszczać do szkoły, niektóre cierpią z powodu bezdomności. Jedyną szansą na lepsze życie jest dla nich pomoc i edukacja.

Wspomnienia z dzielnic nędzy:

Adil, 35 lat: Urodziłem się i wychowałem w slamsach. Wspomnienia z dzieciństwa sprawiają mi ból. Trudno o tym opowiadać. Pamiętam dzień, w którym mój ojciec nie miał czym nas nakarmić. Był tak bezradny, że płakał. W Indiach nie wypłaca się zasiłku osobom bezrobotnym. Zdarzało się, że szukaliśmy jedzenia i ubrań w śmietnikach, które stały obok bogatych apartamentów.

Marija, 10 lat: Kilka razy ukradłam owoce ze straganu. Wstydzę się tego, ale byłam bardzo głodna.

Malka, 29 lat: W dzieciństwie żebrałam, spałam na gołej ziemi, często byłam głodna. W naszej dzielnicy organizowano tak zwane „wycieczki do slamsów" dla zagranicznych bogatych turystów. Wytykali palcami mnie i inne dzieci. Zatykali nos, gdy podchodzili bliżej. To było bardzo bolesne i upokarzające.

Batuk, 24 lata: Indyjskie prawo zabrania zatrudniania dzieci. Niestety, w dzielnicach nędzy nie jest ono przestrzegane. W wieku sześciu lat pracowałem na budowie. Nosiłem cegły w zamian za posiłek. Pamiętam, że wiele dzieci robiło podobnie.

Kirit, 17 lat: Chodziliśmy boso, spaliśmy na ziemi. Pierwszy raz w życiu jadłem z talerza, gdy trafiłem do szkoły z internatem.

REZULTAT ZBIÓRKI

Dzięki wsparciu naszych Darczyńców w 2018 roku Centrum Pomocników Mariańskich przekazało **361 729 zł** dla dzieci z indyjskich dzielnic nędzy. Ofiary przekazane przez Darczyńców zostały przeznaczone na edukację dzieci z dzielnic nędzy, pomoc sierotom oraz akcje charytatywne skierowane do dzieci mieszkających w slamsach:

Cel	Podmiot odpowiedzialny za realizację projektu	Przekazana kwota w zł
Edukacja dzieci z dzielnic nędzy	Szkoła Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz internat dla ubogich chłopców w Thiruvarangam	27 000
Edukacja dzieci z dzielnic nędzy, pomoc sierotom	Szkoła dla sierot w Karumathur	11 500
Pomoc sierotom	Dom dla porzuconych dzieci w Tamil Nadu	57 500
Edukacja dzieci z dzielnic nędzy	Diecezja Sivagangai	57 500
Edukacja dzieci z dzielnic nędzy, bezpośrednia pomoc ubogim i opieka medyczna	Dom Studiów w Karumathur prowadzony przez misjonarzy mariańskich	208 229
	Razem:	**361 729 zł**

SZKOŁA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Szkoła Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz internat dla ubogich chłopców w Thiruvarangam zostały założone w 1967 roku. Placówką opiekuje się Diecezja Sivagangai. W okolicznych wioskach notuje się ogromny wskaźnik analfabetyzmu. Większość mieszkańców trudni się rolnictwem. Z powodu licznych susz i ryzyka wystąpienia monsunów mieszkańcy często cierpią z powodu biedy. **80% uczniów stanowią sieroty lub półsieroty**.

Szkoła pozwala na zdobycie wykształcenia dzieciom pochodzącym z najbiedniejszych rodzin, których nie byłoby stać na samodzielne opłacenie nauki. Placówka ma bardzo wysoki poziom nauczania. Znana jest z dyscypliny, szerokiego wachlarza zajęć sportowych i pozalekcyjnych. Przez ostatnie trzy lata prowadzi w międzyszkolnych zawodach sportowych. W systemie publicznej oceny jakości kształcenie osiąga wynik powyżej 99%.

Absolwenci Szkoły Najświętszego Serca Pana Jezusa mają ogromne szanse na znalezienie dobrej pracy w przyszłości. Wielu z nich angażuje się w działania społeczne dla dobra społeczności lokalnej.

SZKOŁA DLA SIEROT W KARUMATHUR

Szkoła z internatem dla dzieci z dzielnic nędzy w Karumathur prowadzona jest przez Siostry Misjonarki. Uczniowie trafili do niej **wprost z ulicy**, gdzie z powodu braku rodziców i skrajnej biedy skazani byli na głód i ogromne cierpienie.

Siostry udzielają sierotom kompleksowej pomocy, zapewniając dach nad głową, wyżywienie, ubranie, opiekę medyczną i kształcenie na wysokim poziomie.

DOM DLA PORZUCONYCH DZIECI W TAMIL NADU

W kulturze indyjskiej dziewczynki są traktowane znacznie gorzej niż chłopcy. Mają niższy status społeczny i wielokrotnie padają ofiarą dyskryminacji i przemocy. Biedne rodziny indyjskie nie cieszą się z narodzin córki. Wiele z nich traktuje dziewczynkę jak uciążliwe brzemię i dodatkowe obciążenie finansowe w postaci posagu, który rodzice powinni zapewnić córce.

W rejonie Tamil Nadu wielokrotnie dochodziło do przypadków przemocy wobec malutkich dziewczynek i porzucania niechcianych córek w niebezpiecznej okolicy. Dom dla porzuconych dzieci w Tamil Nadu został założony w 1987 roku z inicjatywy misjonarza. Obecnie prowadzony jest przez siostry zakonne. Każdego roku znajduje w nim schronienie około czterdzieścioro dzieci (głównie dziewczynek) **porzuconych przez rodziców z powodu biedy.** Mają tam zapewnioną miłość, opiekę, pożywienie i pomoc medyczną oraz wsparcie w późniejszej edukacji.

DIECEZJA SIVAGANGAI

Katolicka Diecezja Sivagangai została utworzona w 1978 roku. Ksiądz biskup Jebamalai Susaimanickam wychował się w Indiach i zna problemy mieszkańców dzielnic nędzy. Diecezja przez cały rok prowadzi programy pomocowe dla dzieci ze slamsów, kładąc silny nacisk na dary rzeczowe. Rozdaje najuboższym ubrania, buty, przybory do szkoły, pościel i żywność.

Wielu najmłodszych podopiecznych diecezji **każdą posiadaną rzecz otrzymało w darze.** Rodzicom dzieci z dzielnic nędzy również udzielana jest pomoc i wsparcie.

MARIAŃSKI DOM STUDIÓW W KARUMATHUR

W Domu Studiów, prowadzonym przez misjonarzy mariańskich, dzieci i młodzież z indyjskich dzielnic nędzy otrzymują wieloletnią, kompleksową pomoc w każdym aspekcie życia. Zapewniamy im edukację, opiekę zdrowotną, wyżywienie, ubranie oraz dach nad głową.

Najważniejszym darem jest **szansa na lepszą przyszłość.** Wychowankowie Domu Studiów nie wracają do dzielnic nędzy. Po zakończeniu edukacji znajdują pracę i pomagają swoim rodzinom wyjść z ubóstwa.

Mariański Dom Studiów dał wykształcenie i szansę na lepsze życie ponad trzystu chłopcom z ubogich rodzin. Szesnastu z nich rozpoznało powołanie kapłańskie i zdecydowało się wstąpić do Zgromadzenia, aby głosić Dobrą Nowinę i pomagać najbiedniejszym. Wielu wychowanków pracuje **dla dobra lokalnej społeczności.**

Z serca dziękujemy wszystkim Darczyńcom za pomoc i hojność!

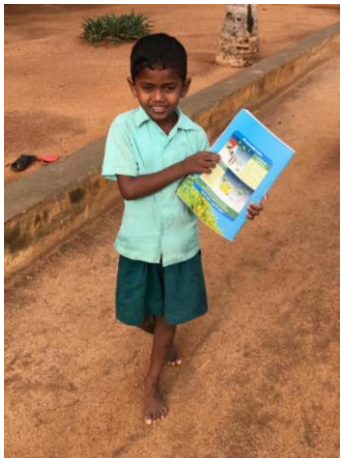

Wasze ofiary pozwoliły udzielić pomocy wielu dzieciom pochodzącym z indyjskich dzielnic nędzy. Edukacja jest najcenniejszym darem, gdyż daje szanse na lepsze życie w przyszłości. Serdecznie dziękuję w imieniu obdarowanych.

Bóg zapłać za Waszą ofiarność i wrażliwość!